

קיצור הדף היומי

יום ראשון, י"ז באדר ב' תשפ"ב יבמות • יג

כיצד פוטרות צרותיהן וצרות צרותיהן.

ר"י: 'לצור' ולא 'לצור' - צרות הרבה.

ר"א: צרה שאסורה דבמקום ערוה, כך צרת צרה במקום ערוה.

כיצד אם מתו הן צרותיהן מותרות וכו' נתגרשה וכו'.

ומשמע אך **שכנס** הצרה ואח"כ **גירש** הערוה, **והך דג' אחים**, שנים נשואים ב' אחיות ואחד נכרית, **גירש** אחד מבעלי אחיות אשתו ומת נשוי נכרית, **וכנסה** המגרש ומת - צרה מותרת,

א. ר"י: משנתינו סברה מיתה מפלת וסברה נשואין ראשונים מפילים ב. רבא: זו ואין צריך לומר זו קתני ולא נחלקו.

היכולה למאן ולא מיאנה - צרתה חולצת ולא מתייבמת.

הטעם שאינה ממאנת כעת ותתייבם צרתה - אין צ"ל כר"א: שממאנת למאמרו, ולא לזיקתו, אלא: צרת ערוה שאני, דרב"י: 'מיאנה בבעל מותרת לאביו, מיאנה ביבם אסורה לאביו', שמנפילה נראית 'כלתו' ו'צרת בתו'.

שש עריות חמורות מאלו, שנשואות לאחרים - צרותיהן מותרות: אמו, אשת אביו, אחות אביו, אחותו מאביו, אשת אחי אביו, ואשת אחיו מאביו. ב"ש: מתירין צרות לאחים, וב"ה: אוסרים. חלצו ב"ש: פוסלין מן הכהונת, וב"ה: מכשירין. נתייבמו ב"ש: מכשירין, וב"ה: פוסלין. אף שאלו אוסרים ואלו מתירין, אלו פוסלין ואלו מכשירין, לא נמנעו בית שמאי מלישא נשים מבית הלל, ולא ב"ה מב"ש, וכל המתרות שאלו מטהרים ואלו מטמאין, לא נמנעו עושיין מטהרות אלו על גבי אלו.

א. רשב"פ: טעם ב"ש 'לא תהיה אשת המת החוצצה לאיש זר', דיש פנימית. וב"ה: 'החוצצה' לרבות ארוסה שמתייבמת, וב"ש: מ'החוצצה' נפקא. ולתרווייהו: 'לא תהיה.. לאיש זר' שאין קידושין תופסין ביבמה לשוק. ר"נ: כל תיבה שצריכה ל' בתחלתה הטיל ה' בסופה: אלימה, מחנימה, מצרימה, דבלתימה, ירושלימה, המדברה. ב. רבא: טעם ב"ש: אין איסור אשת אח חל על איסור אחות אשה, והו"ל כ'צרת ערוה שלא במקום מצוה' ומותרת.

חלצו - ב"ש פוסלים וב"ה מכשירין.

לאפוקי מריב"נ: שנתקן לצרות שחולצות.

נתייבמו - ב"ש מכשירין וב"ה פוסלין.

אגב 'חלצו' שנה 'נתייבמו'.

לעילוי נשמתו הטהורה של מרן שר התורה ומרא דכולא תלמודא רבן של כל בני הגולה זיע"א